
Saksbehandler: Carl Olav Holen
Arkivsaksnr.: 17/48

Arkiv: 033

**KLAGE PÅ AVSLAG PÅ KONSESJON VED ERVERV AV FAST EIENDOM - GBNR 59/2
SKARSKOGEN I ØYER KOMMUNE
SØKER: FRANTS EIRIK KVAM**

Vedlegg:

Klage fra advokatfirmaet Thallaug ANS datert 16. november 2016 vedrørende Sak 16/1556
Særutskrift av sak 92/16 i Øyer kommunestyre

Andre saksdokumenter (ikke utsendt):

Konsesjonssøknad fra Frants Eirik Kvam på g/bnr 59/2 i Øyer kommune datert 22.06.2016
Salgsoppgave
Notat vedrørende pris på Skarsmoen skogteig 59.2, i Øyer kommune av konsesjonssøker
Notat vedr. verdi av skogeiendommen Skarsmoen av 01.06.2016, Norskog
Regneark verdiberegninger Skarsmoen og Kvam av 01.06.2016, Norskog
Brev fra Advokatfirmaet Thallaug ANS vedrørende konsesjonssøknaden på g/bnr/59/2 i
Øyer kommune, Frants Eirik Kvam datert 17. oktober 2016

SAMMENDRAG:

På vegne av Frants Eirik Kvam, klager Advokatfirmaet Thallaug ANS på at konsesjon er avslått for erverv av Skarskogen g/bnr 59/2 i Øyer kommune. Klagen fremmer mellom anna en påstand om at kommunen har brukt feil juridisk utgangspunkt, ikke utført de materielle vurderingene riktig og ikke fulgt likebehandlingsprinsippet. Rådmannen mener det ikke har kommet fram nye momenter i klagen og at klagen ikke bør tas til følge.

SAKSOPPLYSNINGER:

I søknad av 22.06.2016 søkte Frants Eirik Kvam konsesjon på Skarskogen g/bnr 59/2 i Øyer kommune, for å legge denne skogteigen til Kvam g/bnr 57/1. Skogteigen grenser inntil Kvam og ligger i Skarsmoen. Det tilhører eiendommen fallrettigheter i Lågen og festeavgifter på festetomter for lagerhus og skytebaner. Selger av eiendommen er Statskog SF. Den avtalte kjøpesum er kr 2 900 000.-

Ved behandling av søknaden i Øyer kommunestyre den 27.10.2016 ble det fattet følgende vedtak:

I medhold av §§ 1 og 9 i konsesjonsloven av 28.11.03 avslår kommunestyret i Øyer søknaden om konsesjon fra Frants Eirik Kvam på Skarskogen, g/bnr 59/2. Den avtalte kjøpesum tilgodeser ikke en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling på landbrukseiendommer.

Kommunestyret i Øyer har ingen merknader til andre momenter i konsesjonssaken. En sammenføyning med g/bnr 57/1 ville gi gode drifts- og arronderingsmessige løsninger og ivaretar den helhetlige ressursforvaltningen og kulturlandskapet.

Dette er et enkeltvedtak som kan påklages, jfr forvaltningslovens kapittel VI. Klagefristen er 3 uker fra dette brevet mottas. En klage skal stiles til Fylkesmannen i Oppland, men sendes landbrukskontoret i Lillehammer-regionen.

På vegne av Frants Eirik Kvam påklages vedtaket av advokatfirmaet Thallaug ANS i brev av 16. november 2016. Advokatfirmaet anfører mellom anna at vedtaket er feil, både faktisk og rettslig. De fastholder tidligere innsendte merknader og forutsetter at de blir tatt inn i klagebehandlingen.

For fullstendig oversikt over klagen vises til vedlagte klagebrev datert 16. november 2016. Klagen kan oppsummeres slik:

- Det fremmes påstand om at kommunen har brukt feilaktig juridisk utgangspunkt for sin vurdering og ikke vurdert alle momentene som skal vurderes i henhold til konsesjonslovens §9 som består av de 5 punktene:
 1. *om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling*
 2. *om erververs formål vil ivareta hensynet til bosetting i området*
 3. *om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning*
 4. *om erververen ansees skikket til å drive eiendommen*
 5. *om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet.*
- Det fremmes påstand om at kommunen ikke har fulgt likebehandlingsprinsippet i behandling av denne saken. Det vises spesielt til sak 12/956 vedrørende konsesjon på Stalsberg skog g/bnr 89/3.
- Det fremmes påstand om at de materielle vurderingene er for lite eller feilaktig vurdert i forhold til rasjonaliseringsgevinster for eiendommene sett under ett, at potensiale for økte jaktinntekter ikke er verdsatt og at beregningene innsendt av søker bare er overfladisk gjennomgått.

Avslutningsvis i klagen bes det om at vedtak 16/1556 omgjøres.

Lovgrunnlaget:

Etter konsesjonsloven § 2 kan ikke fast eiendom erverves uten tillatelse med mindre det er gjort unntak i lov eller forskrift. I denne saken er det nødvendig med konsesjon på ervervet og konsesjon skal vurderes ut fra konsesjonsloven §9 jf. §1.

Konsesjonsloven §9 gjelder særlige forhold ved landbrukseiendommer. Bestemmelsen lyder:

Ved avgjørelse av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til landbruksformål skal det legges særlig vekt på:

- 1. om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling,*
- 2. om erververs formål vil ivareta hensynet til bosetting i området,*
- 3. om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning,*
- 4. om erververen ansees skikket til å drive eiendommen,*
- 5. om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet.*

...

Konsesjonsloven § 1 sier: Loven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a. for å tilgodese:

- 1. framtidige generasjoners behov.*
- 2. landbruksnæringen.*
- 3. behovet for utbyggingsgrunn.*
- 4. hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftslivsinteresser.*
- 5. hensynet til bosettingen.*

Ordlyden i konsesjonsloven § 9 viser til en rekke skjønnsmessige temaer der den konkrete vurdering må tas på grunnlag av et faglig og politisk skjønn.

Det framgår av forarbeidene bl.a. at: "Det er søker og hans formål med ervervet som danner utgangspunktet for vurderingen. Søkers formål er derfor av sentral betydning for avgjørelsen både i saker som gjelder erverv av landbrukseiendom og ved erverv av andre typer arealer. Formålet med ervervet må veies opp mot de samfunnsinteressene som gjør seg gjeldende. Avgjørelsen skjer etter en individuell og konkret vurdering. Etter loven har ingen krav på konsesjon, men konsesjon må gis med mindre det er saklig grunn til å avslå. Ordlyden i lovutkastet innebærer at det ved avveiningen mellom søkers interesser og samfunnsinteressene bare er adgang til å velge en løsning som er "mest" gagnlig for samfunnet. Mest innebærer ikke at en er tvunget til å velge den beste løsningen, men at en må velge mellom de faktiske mulighetene en har. Dette innebærer at samfunnsinteressene er det sentrale ved vurderingen. Individuelle forhold er også relevante momenter, men da som korrigerende momenter. "

Konsesjonssøker har ikke et rettskrav på konsesjon selv om ervervet ivaretar de hensyn som er nevnt i § 9. Det kan være at alternative løsninger bedre ivaretar de formål loven skal fremme og at en vurdering av hva som er "mest" gagnlig for samfunnet kan tilsi en alternativ løsning. For å avslå på dette grunnlaget er det imidlertid en forutsetning at den alternative løsningen framstår som en "faktisk mulighet".

VURDERING:

Klagefrist:

Melding om vedtak ble sendt ut 31.10.2016. Klagen er datert 16. november 2016 og mottatt 21. november 2016. Klagen anses for å være innkommet innen klagefristens utløp jf. forvaltningsloven § 29.

Konsesjonsloven §9:

Særutskrift fra første gangs behandling følger vedlagt. Siden klager framfører at kommunen har anlagt et feilaktig juridisk utgangspunkt for sin vurdering og heller ikke vurdert alle momenter som skal vurderes i henhold til konsesjonsloven § 9, går disse gjennom punktvis.

Bosettingshensynet

Konsesjonssøker bor på Kvam, g/bnr 57/1, som har felles grense med omsøkt skogteig. Konsesjonssøker har sitt fysiske bosted ca. en km fra skogteigen. Rådmannen sin vurdering er at å innvilge konsesjon vil styrke næringsgrunnlaget på Kvam og være med å sikre grunnlaget for bosettingen i området. Siden det ikke er boplikt på g/bnr 59/2 og drift av skog kan gjøres med ulik innsats, finner ikke rådmannen grunnlag for å gå lengre i vurdering av bosettingshensynet. Rådmannen kan ikke se at det er kommet fram nye momenter i forhold til bosettingshensynet i klagen.

Driftsmessig løsning

Drift av g/bnr 59/2 som tilleggsareal til Kvam g/bnr 57/1 er av rådmannen vurdert til å være en driftsmessig god løsning. Siden Kvam ligger inntil Skarskogen med en felles grense på ca. 1 km, gir dette en rasjonell eiendomsstruktur og bedre arrondering enn om teigen skulle legges inntil landbrukseiendommer som ikke har felles grense med skogteigen. Samtidig er behovet for skogsveganlegg etc. i forhold til drift lite forandret. Rasjonaliseringsgevinsten kan derfor etter rådmannens vurdering ikke løftes fram som noe spesielt, ut over at det er en god arronderingsmessig løsning med kort avstand til driftssenter og bosted. I prisvurderingen er det foretatt en følsomhetsberegning av en høyere driftsnetto pr. kbm tømmer som følge av god driftsmessig løsning, uten at det kunne påvises utslag som var så vesentlige at det kunne endre konklusjonen om pris. Rådmannens vurdering er at det ikke har kommet fram nye momenter i forhold til den driftsmessige løsningen i klagen.

Skikkethet

Søker eier og driver eiendommen Kvam i dag og har eid landbrukseiendommen siden 2008. Søker har ikke spesifisert spesielle kvalifikasjoner, men ansees for å være godt kvalifisert for å drive eiendommen, slik det også er vurdert i første gangs behandling av konsesjonssøknaden. Rådmannen kan ikke se at det er kommet inn nye momenter i klagen vedrørende skikkethet.

Hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet

Skarskogen på 1164 dekar totalt, er et større sammenhengende skogareal enn de fleste skogteiger i Øyer kommune. Rådmannen vurderer det derfor som fullt mulig å ivareta både den helhetlige ressursforvaltningen og kulturlandskapet på en god måte, uavhengig av om skogteigen drives sammen med en landbrukseiendom med felles eiendomsgrense. Driften er i hovedsak lagt opp til å foregå ut fra Skarsmoen veglag, med unntak av de arealene som ligger direkte inntil Fv. 312. Gjennom dette kan kulturlandskap og ressursforvaltning ivaretas på en helhetlig måte.

Ved at kjøper har arealer som grenser inntil skogteigen, kan den helhetlige ressursforvaltning og ivaretagelse av kulturlandskapet gjøres som en helhet på tvers av og uavhengig av tidligere eiendomsgrense. Rådmannen vurderer dette som et godt moment for å ivareta helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskap, men det er ikke avgjørende, jfr. at det vesentligste av driften foregår ut fra Skarsmoen veglag. Rådmannen mener momentene ble vurdert ved første gangs behandling og at det ikke er kommet inn nye momenter i klagen.

Pris og materielle vurderinger

Det framføres i klagen at når konsesjonssøker ønsker å betale kr 2 900 000 for å erverve skogteigen, er det vanskelig å se at det foreligger hensyn som taler for en annen konklusjon. Det framføres også at flere materielle vurderinger enten er for lite eller feilaktig vurdert av kommunen.

Klagen legger vekt på at: *"Skogeiendommen ligger svært gunstig til for å kunne tillegges søkers eksisterende eiendom som tilleggsskog. Herunder oppnås blant annet både rasjonaliseringsgevinster og muliggjøring av større hogstuttak eiendommene sett under ett."*

Rådmannen er kjent med beliggenheten til g/bnr 59/2 i forhold til Kvam g/bnr 57/1. Det er tatt hensyn til dette i saksbehandlingen, bl.a. ved en vurdering av en merverdi pr kbm som følge av rasjonaliseringseffekter. Kommunen er også kjent med at konsesjonssøker er eier av Kvam, men siden klagen påberoper at dette ikke er tilstrekkelig belyst ved første behandling, gjengis arealressursene på g/bnr 57/1 m.fl. fra jordregisteret:

G/bnr	Fulldyrka	Innmarksbeite	Høy bon	Middels bon	Lav bon	Upord. Skog	Annen mark	Bebygd, vann	Sum
57/1	180,1	47,9	755,9	493,9	127,6	26,4	46,9	22,1	1700,8
155/1/459	17,7	22,6	0	0	0	0	3,2		43,5
155/1/792						0,1			0,1
Sum dekar	197,8	70,5	755,9	493,9	127,6	26,5	50,1	22,1	1744,4

Som det framgår av oversikten inngår seter på Akksjøsetra, feste 459 i Øyer statsallmenning i driftsgrunnlaget. Feste 792 er en festetomt på Steinåsen i Øyer statsallmenning.

Muligheten for rasjonaliseringseffekter på egen eiendom er drøftet ved første gangs behandling etter Rundskriv M-7/2002. og gjentas ikke her. Beregningen ga en noe høyere kapitalverdi ved å beregne de to skogeiendommene samla, enn om de ble kapitalisert hver for seg, men ikke av en slik størrelse at den var avgjørende i forhold til å kunne godkjenne avtalt pris. Dette er en reell beregning og ikke en teoretisk vurdering av andre muligheter, som det påstås i klagen. I klagen er det også framført at det er mulig å ta ut et større hogstuttak eiendommene sett under ett. Skogproduksjonen på eiendommene er den samme uavhengig om de eies hver for seg eller samlet, så samlet eierskap gir ikke muligheter for et større hogstuttak, men hogsten kan gjennomføres samlet og mer rasjonelt, eller forskyves noe i tid. Rundskriv M-3/2002 sier at det ved verdiberegning av skog skal tas utgangspunkt i påregnelig fremtidig årlig salgbart hogstkvantum, basert på et "utholdende skogbruk". Samme rundskriv sier at prissettingen på tømmer skal hvile på realistiske forutsetninger og at det for driftsutgiftene er naturlig å ta utgangspunkt i tariffsatser, eventuelt med lokal tilpasning ut fra erfaringstall. Det er disse forholdene som er vektlagt og vurdert ved behandling av konsesjonssaken.

I klagen opplyses det om at: *"Kombinasjonen av dyrket mark, skog, aktivt husdyrbruk gjør dette til en heltids arbeidsplass for søker. Siden 90-tallet har dog det produktive skogarealet til søker blitt redusert som følge av ulike typer båndlegging. Derfor er det viktig med erverv av tilleggsskogen."*

Rådmannen er kjent med at det er båndlagt skogarealer tilhørende Kvam. Ca. 40 dekar ble båndlagt ved opprettelsen av Bårdsengbekken naturreservat i 1993, erstattet med en økonomisk kompensasjon. I nyere tid er det gitt tillatelse til nydyrking som har redusert skogarealet med 25 daa. Videre er det påstartet dyrking av 7 daa og godkjent søknad om dyrking av 23 daa, i sum 55 daa som går fra skogsmark til dyrkamark. I tillegg er det godkjent fradelte 36,5 daa til tomt for driftsbygningen som nå eies av Ro Eie AS. Samla reduksjon av disponibelt skogareal på Kvam de senere år er derfor om lag 91,5 daa. Rådmannen er enig med søker i at eventuelt kjøp av tilleggssareal vil styrke landbruksressursene på eiendommen.

Klagen framføres som om aktivt husdyrbruk er en vesentlig del av driften på Kvam. Rådmannen er gjennom søknad om produksjonstilskudd kjent med at husdyrholdet ikke er direkte knyttet til Kvam, men foregår i aksjeselskapet Ro Drift AS, der Frants Eirik Kvam er daglig leder og styreleder. Driften foregår i bygningene til Ro Eie AS som eier den fradelte fjøstomta fra Kvam. Hoveddelen av husdyrdriften er derfor ikke direkte knyttet til Kvam gard, men til Ro Drift AS og er slik sett fristilt fra Kvam som eiendom. Rådmannen er enig i at økte arealressurser gir sikrere grunnlag for arbeidsplasser i landbruket. Øyer kommune ønsker å ha flest mulig arbeidsplasser i landbruket og ser det som et viktig moment i konsesjonssaken. Det er og vektlagt under vurdering av bosettingshensynet.

Det framføres i klagen at det var seks budgivere på skogeiendommen, alle med bud over rådmannens konsesjonspris og søker hadde ikke det høyeste budet. Rådmannen forholder seg til søknaden om konsesjon og vurderer denne i forhold til konsesjonslovens bestemmelser. Med mindre rådmannen skulle vurdere andre alternativer for å få en bedre driftsmessig løsning, er forholdet til naboer eller andre interessenter ikke vesentlig for konsesjonsvurderingen.

Det framføres i klagen at man ved å bli en større grunneier i større grad har mulighet til å påvirke forvaltningen av jaktrettighetene i området og at det gjennom dette ligger et potensiale for større inntekter enn hva administrasjonen synes å legge til grunn. Rådmannen er enig i at en andelseier har større mulighet til å påvirke hvordan andelslaget forvalter sine ressurser desto flere andeler en har. Siden arealgrunnlaget ikke vil være stort nok som grunnlag for eget jaktvald, har rådmannen vurdert det som riktig å legge resultatene fra Nordbygda Utmarkslag til grunn for verdivurderingen av jaktutbytte. Selv om en legger sammen andelene fra Skarskogen, som utgjør 56 av 907 andeler med andelene fra Kvam, vil de fortsatt utgjøre under 14 % av hele Nordbygda Utmarkslag og konsesjonssøker må forholde seg til fellesskapets disposisjoner.

Jaktutbyttet er oppgitt for perioden 2010 – 2012. Det tilsvarer nesten kr 3.- pr dekar utmarksareal, som er en normal avkastning av jaktutbytte for utmarksarealer i regionen. Det er også rettighetshavere som arbeider med å redusere storviltstammen på Øyer østside, på grunn av beiteskader på skog. En redusert storviltstamme vil eventuelt gi reduserte jaktkvoter. På den annen side er det også flere måter å påvirke positivt utbytte av jakt på i et utmarkslag. Da det påståtte potensialet for økte inntekter ikke er konkretisert eller sannsynliggjort i konkrete vurderinger, mener rådmannen at påstanden ikke kan tas til inntekt for en høyere konsesjonspris og at salgsoppgavens opplysninger må legges til grunn.

Det er ikke klaget på beregningene av netto tømmerverdi, men klagen framfører at det bare er gjort en overflatisk gjennomgang av de enkelte punkter av beregningen som er framlagt av søker. Bak kommunens vurdering av alle momenter ligger det faglige vurderinger og gjennomganger. Det inkluderer konsesjonssøker sine beregninger og opplysninger som er kommet i tillegg til opplysningene i salgsoppgaven.

Likebehandling:

Klager framhever at kommunen i sitt vedtak i Frants Eirik Kvam sin konsesjonssak ikke har fulgt likebehandlingsprinsippet. Det vises til sak 12/956 konsesjon på Stalsberg skog i Øyer

kommune. Rådmannen legger konsesjonslovens bestemmelser til grunn for behandling av alle konsesjonssaker. Faktagrunnlaget vil variere i søknadene. Ulikheter i faktagrunnlaget, samt eventuelle vedtatte fornyelser av lov, forskrift eller rundskriv knyttet til lov vil gi forskjellig grunnlag for vedtak. Kommunen er opptatt av å følge likebehandlingsprinsippet i forhold til det til en hver tid gjeldende lovverk i sin saksbehandling.

Dette innebærer også at denne saken behandles etter gjeldende lovverk, ikke etter forslag til endring som er på høring. Klager framfører at kommunen bør se hen til forslaget om at prisvurderingen på rene skogeiendommer skal oppheves i høringsforslag til endring av konsesjonsloven. Kommunen måtte i så fall forkuttere en fremtidig stortingsbehandling, noe som vil stride mot alminnelig rettspraksis.

Det kan i denne sammenheng nevnes at kommunestyret i sak 86/16 behandlet høring til forslag om endringer i jord-, konsesjons- og odelsloven. Forslaget om å oppheve priskontrollen på rene skogeiendommer ble ikke støttet.

Samlet vurdering:

For den samlede vurdering om konsesjon skal gis, viser klagen til Ot.prp. nr 44 (2008-2009) side 132.

Det framheves at søkers formål skal være sentralt i kommunens vurdering, og det er nok klart at kommunen i det foreliggende tilfelle har vektlagt formålet i særs liten grad.

Rådmannen gjør oppmerksom på at det er flere momenter som skal vektlegges og viser mellom anna til Ot.prp. nr 79 (2002 – 2003) s 84. Der går det fram at det skal foretas en vurdering av om den aktuelle prisen er i samsvar med en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling. Dersom den avtalte kjøpesum ikke er i samsvar med en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling, kan konsesjon avslås.

Klager nevner heller ikke den resterende del av forarbeidene til konsesjonsloven som sier at samfunnshensynene er det sentrale ved vurderingen: *"Ordlyden i lovutkastet innebærer at det ved avveiningen mellom søkers interesser og samfunnsinteressene bare er adgang til å velge en løsning som er "mest" gagnlig for samfunnet. Mest innebærer ikke at en er tvunget til å velge den beste løsningen, men at en må velge mellom de faktiske mulighetene en har. Dette innebærer at samfunnshensynene er det sentrale ved vurderingen. Individuelle forhold er også relevante momenter, men da som korrigerende momenter. "*

Rådmannen har gjort en konkret vurdering av alle 5 punktene i §9 i konsesjonsloven. Alle vurderingene knyttet til punktene 2 – 5 tilsier at det bør gis konsesjon på ervervet av g/bnr 59/2 til Frans Eirik Kvam. Konsesjon vil ivareta hensynet til bosetting, gi en god driftsmessig løsning, eier anses skikket til å drive eiendommen og det vil i vareta en helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet på en god måte.

Avtalt pris er imidlertid betydelig over det som kommunen har beregnet til å være en samfunnsmessig riktig pris på eiendommen. Avtalt kjøpesum er kr 2 900 000.- mens kommunen har beregnet konsesjonsprisen til ca. 2,2, mill. kr etter at flere positive faktorer er lagt til verdivurderingen. Et tillegg for rasjonaliseringseffekt i egen skog kan øke denne verdien noe, men er begrensa, da deler av rasjonaliseringsnyttene allerede er lagt inn med stordriftsfordeler etc.

Iht. rundskriv M-3/2002, kapittel 9. Avsluttende bemerkninger, heter det som følger: "*For å kunne frarå eller nekte konsesjon, er det ikke noe krav om at avtalt kjøpesum skal være urimelig eller vesentlig høyere enn det en kommer fram til i den sluttlige helhetsvurdering med grunnlag i bl.a. verdiberegninger og erfaringstall. Noe skjønsmessig prosentvis tillegg ut over den sluttlige vurderingen er det følgelig ikke rom for. Dersom en på denne måten kommer fram til at prisen er for høy, kan avtalt kjøpesum ikke aksepteres.*"

Rådmannen har vurdert alle punktene i § 9 i konsesjonsloven. Det er en betydelig avstand mellom beregna konsesjonsverdi og avtalt kjøpesum. Avstanden er så stor den vil være med å påvirke prisutviklingen på landbrukseiendommer, dersom kommunen godkjenner konsesjon. Selv om de andre hensynene taler for konsesjon, mener rådmannen at avtalt pris ikke er i samsvar med en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling og at konsesjon derfor bør avslås.

Konklusjon:

Samlet kan ikke rådmannen se at det er kommet fram nye momenter i klagen. Konsesjonssøknaden med materielt innhold er behandlet og vurdert i forhold til konsesjonslovens bestemmelser hver for seg og samlet i en helhet. Rådmannen mener at vedtaket som ble fattet i kommunestyret den 27.10.2016 bør opprettholdes.

Rådmannens forslag til innstilling:

Øyer kommunestyre tar ikke klagen på avslag på søknad om konsesjon på Skarskogen g/bnr 59/2 til følge og opprettholder sitt vedtak fra kommunestyret den 27.10.2016.

I medhold av §§ 1 og 9 i konsesjonsloven av 28.11.03 avslår kommunestyret i Øyer søknaden om konsesjon fra Frants Eirik Kvam på Skarskogen g/bnr 59/2. Den avtalte kjøpesum tilgodeser ikke en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling på landbrukseiendommer og samfunnsinteressene ivaretas best ved at søknaden avslås.

Kommunestyret har ingen merknader til andre momenter i konsesjonssaken. En sammenføring med g/bnr 57/1 ville gi gode drifts- og arronderingsmessige løsninger og ivareta den helhetlige ressursforvaltningen og kulturlandskapet.

Klagen oversendes Fylkesmannen i Oppland til endelig behandling.

Eli Eriksrud
Konstituert rådmann

Carl Olav Holen